

διασκευάσῃ στέλλει δύο φίλες του κοκότες τὴν μίαν ὡς νύμφην, τὴν ἄλλην ὡς καυκαριέρην. Ἐκ παρεξηγήσεως ὁ θεὸς τὰς ἐκλαμβάνει ὡς μασὲς καὶ πλέκονται κωμικὰ ἐπεισόδια. Τὸ ἔργον εἶνε ἄτεχνον· τὰ πρόσωπα προαναγγέλλουν

ὅ,τι θὰ συμβῇ, δικαιολογοῦν ὅ,τι γίνεται, δλα δὲ αὐτὰ μειώνουν τὸ ἐνδιαφέρον. Καλὸς τύπος ὁ τοῦ μεσίτου — σάτυρα τῶν σωματείων τῆς συνομοσπονδίας. Συνειργάσθησαν τρεῖς συγγραφεῖς, ἐνῶ θὰ ἤρκει εἰς καὶ μόνος.

## ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

### ΕΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Ὁ κ. Μιχαὴλ Οἰκονόμου ἐξέθεσεν ἐν Παρισίοις εἰς τὸ κατὰστημα Φάστ, 42 πίνακας οἱ ὅποιοι δίδουν πλήρη τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐκλεκτοῦ ταλάντου του. Καίτοι ἐμορφώθη εἰς τὴν σχολὴν τῆς Γαλλ. Τέχνης δὲν ἀπέβαλε τὴν ἑλληνικότητά του. Τὸν ἐμπρεσσοισμὸν τοῦ Μονέ, τοῦ Πιασάρο, τοῦ Σιολέ, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἠντίλησε τὰ πρῶτα διδάγματα, κατώρθωσε νὰ ἐξελληνίσῃ εἰς τὰς ἀπόψεις τοῦ Πόρου, τῆς Αἰγίνης, τῆς Ἀττικῆς, τῆς Ἡλείου. Ἀλλὰ τὸ τοπεῖον τὸ συνεδύασε μὲ τὴν σύνθεσιν. Καὶ κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον τῆς τέχνης του, ἔγινεν ὁπαδὸς τῆς σχολῆς τῶν «ὀραματιστῶν». Ὁ καλλιτέρας τῶν ἐκτεθέντων πινάκων του εἶνε τὰ «Παλὰ γεφύρια» τῆς Μακεδονίας ἀποδίδων τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἐγκαταλείψεως. Ἐπίσης καλλιστα ἔργα ἐκρίθησαν ἡ Δύσις εἰς τὴν Ἀκροπόλιν, ἡ Παλαιὰ ἐκκλησία, ἡ Ἀθηναϊκὴ βραδυὰ. Ὁ κ. Οἰκονόμου ἐξέθεσε κατόπιν τὰ ἔργα του εἰς Λονδίνον.

— Τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς ἀποφασίσαν νὰ ἀνεγείρῃ μνημεῖον εἰς Θεσσαλονίκην, τῶν πεσόντων εἰς τὸ Μακεδονικὸν μέτωπον χωροφυλάκων προεκάλεσε σχετικὸν διαγωνισμόν. Δεκάς καλλιτεχνῶν μας ἔλαβε μέρος εἰς τὸν διαγωνισμόν. Τὰ προπλάσματα ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς, τὸ ὁποῖον διώρισε κριτικὴν ἐπιτροπὴν τὸ τεχνικὸν τμήμα τοῦ Ὑπουργείου... τῆς Γεωργίας!

Καὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἀπέρριψεν ὅλα τὰ προπλάσματα!..

— Ἀπέθανεν ἐν Ἀθήναις εἰς τῶν ἀρχαιοτέρων γλυπτῶν ὁ Γεώργιος Παπαγιάννης, ἔχων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀναπαύσεως τὸ ἐργαστήριόν του. Εἶχε ἐργασθῇ πολὺς προτομάς, ἰδίᾳ ἀνδρῶν τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ μνημεῖα, ἐξέθετε δὲ εἰς παλαιοτέρας ἐκθέσεις.

— Ὑπεβλήθη εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον ἐπιτρέπον μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑθνικῆς Πινakoθήκης ἀγορὰν ζωγραφικῶν ἔργων τοῦ ἀειμνήστου Ν. Γύζη ἢ καὶ ξένων ἐπιφανῶν καλλιτεχνῶν, χορηγούμενης πρὸς τοῦτο ἐφ' ἑαυτῇ πιστώσεως 150,000 δρ. Πολὺ γεναιόδωρον ἐφάνη τὸ Κράτος, καὶ ἀφελεῖς ὡς νομίζοντες ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ ἀγορασθοῦν καλὰ ἔργα τοῦ Γύζη καὶ ξένων «ἐπιφανῶν» καλλιτεχνῶν, μὲ 150,000 δρ. Ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ σκίτσων ἢ μικρῶν πινάκων.

— Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Κανάρη ὅστις θὰ στηθῇ δι' ἐράνων τῶν Χίων εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος τῆς νήσου, ἀνετέθη εἰς τὸν γλύπτην κ. Μ. Τόμπρον ἀντὶ 125,000 δρ.

— Τὸ Λιμενικὸν ταμεῖον Πατρῶν διέθεσε 20,000 δρ. τὸν ἀνδριάντα τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ.

— Ἐν Μυτιλήνῃ ἐγένετο ἔρανος, διὰ τὴν ἴδρυσιν Ἡρώου. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου, τοῦ ὁποίου ἡ δαπάνη προϋπολογίσθη εἰς 300,000 δρ. ἀνετέθη εἰς τὸν γλύπτην κ. Ζευγώλην. Θὰ ἔχη ὕψος 30 μέτρων, εἰς τὴν κορυφὴν δὲ θὰ στηθῇ τὸ ἄγαλμα τῆς Ἐλευθερίας ὕψους 6 1/2 μέτρων. Ἡ βάσις τοῦ ἔργου θὰ γείνη ἐπὶ σχεδίου τοῦ κ. Τσίλλερ, ὡς βάθρον δὲ θὰ χρησιμεύσῃ ὁ μεμονωμένος καὶ κομψότατος Ἑνετικὸς

πύργος, ὁ ὀρθούμενος κατὰ τὴν εἴσοδον τοῦ λιμένος.

— Ἡ Ἐκθεσις τοῦ «Συνδέσμου τῶν Καλλιτεχνῶν» πιθανῶς θὰ γείνη τὸν Ὀκτώβριον. Ἡ διοργανωτικὴ ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Π. Λύτρα, Χρηστοπῆ, Βυζαντιοῦ, Ἀποστολίδου καὶ τῆς δεσπ. Στεφάνου, ἡ δὲ κριτικὴ ἐκ τῶν κ. κ. Ἰακωβίδου, Φωκᾶ Γερανιώτη, τῶν γλυπτῶν Βούλγαρη καὶ Γεωργαντῇ καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Κιτσιῆ.

— Ὁ ἐκ Παρισίων ἀφικθεὶς καὶ ἀπὸ ἐτῶν ἐκεῖ ἐγκατεστημένος διακεκριμένος γλύπτης κ. Κωνστ. Δημητριάδης, θὰ φιλοτεχνήσῃ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Καποδιστριαίου. Ὁ κ. Δημητριάδης ἀνάλαβε καὶ ἄλλην καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἐκτελέσῃ δὲ ἐπὶ μαρμάρου τὴν προτομὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, ἧς τὸ πρόπλασμα εἰργάσθη ἐν Παρισίοις.

— Ἡ Ἑθνικὴ Πινakoθήκη ἠγόρασε δύο πίνακας τοῦ κ. Παρθένου. Τὴν «Πευκόφυτον πλαγιὰν» ἧτις εἶχε ἐκτεθῇ εἰς τὸ Salon d' Automne τῶν Παρισίων καὶ τὸ σχέδιον τοῦ «Ἐπιταφίου θρήνου».

— Οἱ μαθηταὶ τῆς Καλλιτεχνικῆς σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου ὑπέβαλον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον ἀναφορὰν ζητοῦντες τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Διευθυντοῦ αὐτῆς κ. Γ. Ἰακωβίδου ἐπὶ ἀνεπαρκείᾳ καὶ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Μποκατσιάμπη, Μαθιοπούλου καὶ Καλοῦδη. Φαίνεται ὅτι θὰ διορισθῇ εἰς ὑποδιευθυντῆς, τῆς θέσεως ταύτης προσφερομένης εἰς τὸν γλύπτην κ. Κωνστ. Δημητριάδην.

— Δι' ἐράνων τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὀφλιτῶν τῆς Πρώτης Μεραρχίας θ' ἀνεγερθῇ μνημεῖον εἰς τοὺς ἐν Λαχανῇ πεσόντας ἀνδρας τῆς Μεραρχίας.

— Ὁ ἐφοπιστὴς κ. Γερ. Βεργωτῆς δι' ἐπιστολῆς πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον Ἀθηναίων ἐδήλωσε ὅτι προσφέρει τὴν δαπάνην ὅπως ἀναπαρασταθῇ συμβολικῶς ἡ ἰδέα τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὡς νικηφόρου καὶ ἐκπολιτιστικῆς δυνάμεως τῆς Ἀνατολῆς διὰ τεραστίου μαρμαρίνου ἀγάλματος ἀρήγιον εὐχόνων, ὅστις ἐκπροσωπεῖ τὸ στρατιωτικὸν μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους, στηθησομένου εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος ἐντὸς τοῦ κήπου τῶν Μουσῶν. Ὁ Δήμος ἀπεδέχθη εὐχαρίστως τὴν δωρεάν, συνεστήθη δὲ ὑπὸ τοῦ δωρητοῦ διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐπιτροπὴ, ἐκ τῶν κ. κ. Πάτση, Δημάρχου, Παπαναστασίου ὑπουργοῦ, Δ. Λοβέρδου Διευθυντοῦ τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης, ὅστις καὶ θὰ ἐκπροσωπῇ τὴν γνώμην τοῦ δωρητοῦ. Λίαν προσεχῶς θὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων γλυπτῶν.

— Ἀπέθανεν ὁ γλύπτης Ἰωάννης Λαμπιδίτης, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγράφομεν ἐσχάτως ὅτι μετέτρεψε τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀναπαύσεως ἐργαστήριόν του εἰς καφενεῖον.

— Γενομένου διαγωνισμοῦ διὰ τὸ ἀνεγερθόσημενον ἐν Τριπόλει ἀναμνηστικὸν μνημεῖον τῶν πεσόντων ἀνδρῶν τοῦ 11ου πεζικοῦ Συντάγματος, ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ἰακωβίδου, τοῦ γλύπτου κ. Ν. Γεωργαντῇ καὶ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Μάξη, ἐνέκρινε τὸ πρόπλασμα τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τῆς δεσπ. Ἀγγελικῆς Στεφάνου.

### ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

Πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἡ συναυλία ἦν ἔδοσεν ὁ ἐδῶ

καταφυγών Ρώσος συνθέτης κ. Μ. Γιάκομπσον. Τὸ πρόγραμμα ἀπαιτῆζετο ἀπὸ ἰδικὰς του συνθέσει τὰς ὁποίας ἔπαιξε μὲ πολὺ μῆτρον. Αἱ συνθέσεις του, αἰτίνες τὸν κατέστησαν δημοφιλῆ εἰς τὴν πατρίδα του εἶνε λυρικά μελωδία καὶ συνθέσεις διὰ πιάνο, ἐκτελοῦνται δὲ συχνὰ ἀπὸ τὸν Σαλιάπιν, τὸν Κουσνιόρ, τὸν Σομπινώφ. Ἐχουν ἰδιάζοντα χαρακτηριστὰ καὶ ἐμπνέονται ἀπὸ τὴν σλαβικήν μελαγχολίαν. Ἡρσεν ἰδιαιτέρως ἡ Σονάτα του διὰ τὴν ρυθμικὴν ἀνάπτυξιν καὶ τοὺς ἁρμονικοὺς συνδυασμοὺς. Ὁ ὑψίφωνος κ. Μπρόμπροβιτς ἐτραγούδησε romances τοῦ κ. Γιάκομπσον, τὸ παίξιμόν δὲ τοῦ κ. Φρῆμαν τεχνικώτατον, διανγῆς, λεπτὸν ἐνεθουσίασε τὸ ἀκροατήριον, ἰδίως ὅταν ἔπαιξε τὴν Ἑλληνικὴν ραψωδίαν, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Γιάκομπσον ἔγραψε ἐμπνευσθεὶς ἀπὸ τὸ τραγούδι ἐνὸς Ἑλλήνου στρατιώτου, ὅστις ἔψαλε τὸ γνωστὸν ᾄσμα τῆς «Βλάχας». Καίτοι ξένος, κτώρθησεν ὁ συνθέτης νὰ διατηρήσῃ τὸ τοπικὸν χρῶμα καὶ νὰ τὸ ποικίλῃ μὲ ὥραιας παραλλαγὰς.

— Εἰς τρεῖς συναυλίας ἡ Ρωσὶς καλλιτέχνης τοῦ ἁματός κ. Ἐλένη Βοροντόβα ἐτραγούδησε Ρωσικὰ δημώδη τραγούδια καὶ Τσιγγάνικα πλήρη χάριτος καὶ περιπαθείας. Μία μουσικὴ ἐντελὴς διαφορετικὴ, ἰδίως ἡ Τσιγγάνικη, τραγούδια παιγνιώδη καὶ ἐρωτοπαθῆ, ἤρσαν πολὺ. Τὰ ἐτραγούδησε μὲ ἑκφρασιν μεγάλῃν, τὰ ἐνεψύχωσε. Τῆς συναυλίας μετέσχον ἰδιοὶ μας καὶ ξένοι καλλιτέχνη, ἐν οἷς ὁ δὲ ὑψίφωνος κ. Κορῦτσκη ἡ χορεύτρια Βισιρσκάγια καὶ οἱ κ. κ. Μυλωνᾶς καὶ Κρουνᾶς.

— Πρὶν ἀναχωρήσῃ εἰς Βρυξέλλας ἵνα μετὰσχῇ τοῦ καλλιτεχνικοῦ διαγωνισμοῦ Prix de capacite, ἔδωκε συναυλίαν ὁ κ. Λυκούδης, ἡς μετέσχον ἡ κ. Βελουδίου, ὁ κ. Μητρόπουλος καὶ τὸ Ἀθηναϊκὸ κουαρτέττον, τὸ ὁποῖον εἰς τὸν κ. Λυκούδην ὀφείλει τὴν ὑπαρξίν του.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν συναυλίαν τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν ἐνεφανίσθησαν οἱ ἀποφοιτῶντες ἐξ αὐτοῦ. Μετέσχον ὀκτώ, ἐκ τῶν ὁποίων τρεῖς διεκρίθησαν διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν τάλαντον. Ὁ κ. Ν. Σκαλκώτας, ὁ κ. Α. Σκόκος, ὁ κ. Α. Μυλωνᾶς.

Ὁ κ. Σκαλκώτας εἶνε ὁ πρῶτος διπλωματοῦχος ἐκ τῶν μαθητῶν τοῦ κ. Σουλτσε, ἀντάξιός τοῦ διδασκάλου του. Νεαρώτατος, ἔπαιξε μὲ δεξιότητι ἐκτακτὴν καὶ αἰσθητικὴν εὐκρινῆς τὸ πρῶτον μέρος τοῦ δυσκολωτάτου Κονσέρτου τοῦ Μπετόβεν. Ἐξετιμήθη πολὺ ἡ εὐχέρεια, ἡ ἀκρίβεια, ἡ μουσικὴ του ἀντίληψις.

Ὁ κ. Σκόκος ἐξέτελεσε μὲ θερμότητα καὶ χάριν τὸ Κονσέρτο διὰ πιάνο τοῦ Σαίν Σάνς, παρυσία τοῦ ἐπιφανοῦς συνθέτου, ὅστις ἐφάνη λίαν εὐχαριστήμενος ἐκ τῆς ἐκτελέσεως, ἣν διέκρινε μία ὠριμότης τέχνης, μουσικότης, ρυθμὸς καὶ touché λεπτόν.

Ὁ κ. Μυλωνᾶς ἔδειξε φωνὴν τενόρου ἰσχυροτάτην καὶ πλουσίαν εἰς ἑκφράσιν, ὑστερεῖ ὅμως εἰς μουσικότητα. Μία τελειοποίησις εἰς Εὐρώπῃν εἶνε ἀπαραίτητος.

Ἐκ τῶν ἄλλων τελειοφοίτων ἡ κ. Μ. Τριανταφύλλου ἐνεφανίσθη ἕως τώρα πολλάκις καὶ εἶναι γνωστὴ ἡ συμπληρικὴ φωνὴ τῆς, ἣτις ὁμως στερεῖται καὶ ἐντάσεως καὶ ἐκτάσεως. Εἴτε ἐν τούτοις καθαρὰ καὶ ἰσορροπημένη. Ἐτραγούδισε τὸ βάλς τῆς Ντινόρας, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐξιδανικεύσῃ μὲ τοὺς ἀληθινότητος λαρυγγισμοὺς τῆς ἡ Ἰντάλγκο.

Ἐκ τῶν ἄλλων τελειοφοίτων ἡ δ. Στερογιάννη ἔπαιξε ἐν Κονσέρτῳ τοῦ Vieux-temps, ἀρκετὰ καλὰ ἡ δ. Πίστη τὸ α' μέρος τοῦ β'. Κονσέρτου τοῦ Σαρβέγκα μὲ ἀκρίβειαν ἀλλὰ καὶ κάποιαν σκληρότητα, ἡ δ. Λαλαοῦνη ἐτραγούδησε μὲ ἀρκετὴν ἔντασιν φωνῆς καὶ μεγάλῃν εὐχέρειαν τὴν μεγάλῃν ᾄ-

ρια ἀπὸ τὸν Φράνσις τοῦ Βέρτερ. Ἐπίσης ἐτραγούδησεν ἡ δ. Ἀνδρεάδου.

Κατὰ τὴν συναυλίαν ἐξετελέσθη ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας ἐν Ἰντερμέντζο τοῦ κ. Βάρβογλη ἐπὶ ἑλληνικοῦ θέματος μὲ πλουσίαν μελωδικότητα, ἁρμονικὴν ἀνάπτυξιν καὶ μὲ ἄλλην ἐνεργήσασιν, ὑστεροῦσαν κάπως εἰς χρωματισμόν.

— Ὁ ὑψίφωνος κ. Π. Ἐπιτροπάκης, ὁ καλλίτερος μαθητὴς τῆς κ. Φωκά, ὅστις ἔδωκε ἀρκετὰ δείγματα μιᾶς φωνῆς αἰσθηματικῆς, ἔδωκε συναυλίαν εἰς τὸ Ἑλλ. Ὁδεῖον, ἵνα ἐνισχυόμενος ἀπέλθῃ εἰς Ἰταλίαν πρὸς εὐρύτερας σπουδὰς. Εἶναι νεώτατος, ἔχει τάλαντον ἡθοποιοῦ καὶ διὰ τὸ Ἑλλ. μελόδραμα θὰ εἶνε ἀτόκημα πολὺτιμον. Κατὰ τὴν συναυλίαν ἐτραγούδησε πολὺ συμπαθητικὰ, μετέσχε δὲ καὶ ἡ κ. Φωκά, μὲ τὴν ὁποίαν ἐτραγούδησε δύο νουέττα, ἀπὸ τῆς «Μανὸν» καὶ ἀπὸ τῶν «Μεφιστόφελ».

— Ἡ τελευταία συναυλία τοῦ Ἑλλ. Ὁδεῖου ἀφιερώθη ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ἐπίδειξιν τῶν τελειοφοίτων. Ἐλαβεν μέρος ἡ δ. Τσιλμνίχρα ἣτις ἔπαιξε Λίστ καὶ ἡ δ. Καστριώτου τῆς ὁποίας τὸ τεχνικὸν παίξιμον εἰς τὸ Κονσέρτο τοῦ Σιούμαν ἐξετιμήθη εὐμενέστατα. Ἀπήγγειλαν ὁ δ. Διατσέντης τὸν Προφητικὸν τοῦ κ. Παλαμᾶ καὶ ἡ κ. Σασλόγλου μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας τὴν προσευχὴν τῆς Μαργαρίτας τοῦ Φάουστ. Ἡ δ. Πρωτοπατὰ, ἡ γνωστὴ μαθήτρια τῆς δ. Ἰωάννου ἔπαιξεν εἰς τὴν ἄρπαν μὲ πολλὴν ἑκφρασιν, καὶ αἱ δ. Κυριαζή καὶ Κιντοπούλου ἐτραγούδησαν, καθὼς καὶ ὁ κ. Ξηρέλλης. Οἱ κ. κ. Κρητικὸς καὶ Φραγκόπουλος διηύθυναν τὴν ὀρχήστραν.

## ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Ἐν τῷ «Παρασῶφ» ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Πῶπ εισηγητοῦ ἡ κρίσις τῆς ἐξ αὐτοῦ καὶ τῶν κ. κ. Δροσίνη καὶ Ἀλ. Φιλαδελφῶς ἐπιτροπῆς διὰ τὸν Φιλαδέλφειον ποιητικὸν ἀγῶνα τοῦ 1919. Ὑπεβλήθησαν 16 ποιητικαὶ συλλογαί, αἱ καὶ λεπτομερῶς ἀνέλυσεν ὁ εισηγητὴς, οὗτινος ἡ ὁμιλία ἦτο εὐχάριστος μὴ ἔχουσι τίποτε τὸ κοινὸν πρὸς τὰς παλαιὰς ὑπερσοβαρὰς ἐκθέσεις τῶν φιλολόγων κριτῶν. Ἐβραβεύθησαν διὰ 1000 δρ. ἡ συλλογὴ «Τὸ Ἀνοιχτὸ παράθυρο» τοῦ κ. Στεφάνου Δάφνη (Θ. Ζωῖοπουλου) συντάκτου τῶν «Ἀθηνῶν», διὰ 500 δρ. τὰ «Τραγούδια τῆς πατρίδος» τοῦ κ. Ν. Καρυωτάκη δικηγόρου, καὶ διὰ 500 ἐπίσης δρ. τὰ «Ὀλυμπιακὰ» τοῦ ἀρχαιολόγου κ. Ν. Κυπαρίσση. Ἐτηνέθησαν αἱ «Ἀρμονίαι» τοῦ κ. Η. Βουτεριάδου. Τὸ «Ἀνοιχτὸ παράθυρον» ἐκρίθη ὡς ἐν μέγα παράθυρον ἀνοιχτὸν εἰς τὴν Ζωὴν καὶ τὴν Φύσιν, καὶ ὅτι ὁ ποιητὴς γνωρίζει νὰ φιλοσοφῇ καὶ ν' ἀποδίδῃ τὰ ἐσωτερικὰ συναισθήματα εἰς στίχους ἀρτίους καὶ τελείας μορφῆς καὶ νὰ προκαλῇ βαθεῖαν συγκίνησιν, ἔχον ἅμα ἰδίαν ἀτομικότητα. Ἀνέγνωσεν ἐκ τῆς συλλογῆς ποιήματα ἐν οἷς τὸ Κόκκινον στοιχείον, τὴν Μπαλλάντα τῶν Βατράχων, τὰς Ὁρᾶς.

Τὸν ποιητὴν τῶν Τραγουδιῶν τῆς πατρίδος μου ἔκρινεν ὡς ἑλληνικώτατον, νοσταλγὸν ξενιτευμένον, θιασώτην τῶν Ἑλλ. παραδόσεων. Τὰ «Ὀλυμπιακὰ» αἵτινα ἀφιερῶνται ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸν ἀρχαῖον κόσμον ὅστις ἀπεκαλύφθη ἐν Ὀλυμπί, δὲν στεροῦνται ποιητικῆς πνοῆς, ἀλλὰ ἐκρίθησαν ὡς κουραστικὰ ἐνεκα τῆς μονοτονίας τοῦ δικαπεντασυστάβου. Αἱ «Ἀρμονίαι» ἀποτελοῦν ἕμμετρον ἐπισκόπησιν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἀπὸ τοῦ λίκνου μέχρι τοῦ φερέτρου. Ἡ στιχογραφία ἄσπορος, ἀλλὰ λειπεί ἡ ἑξαρσις, ἡ ποιητικὴ διάθεσις.

— Διωρίσθη τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ ὁ κ. Ἐργῆκος Σκάσης διὰ ψήφων 7 κατὰ μιᾶς.